

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

19 décembre 2006

PROJET DE LOI
portant des dispositions diverses (I)

AMENDEMENTS

présentés après le dépôt du rapport

N° 3 DE M. VERHERSTRAETEN

Art. 30

Compléter l'article 16 proposé par ce qui suit:

«après avis motivé du comité de gestion. Le ministre peut déléguer ce pouvoir sans possibilité de subdélégation à l'administrateur général pour ce qui concerne les emplois des niveaux C et D».

Documents précédents :

Doc 51 **2760/ (2006/2007)** :

001 : Projet de loi (I).
002 : Projet de loi (II).
003 : Amendements.
004 : Addendum.
005 à 009 : Amendements.
010 : Avis du Conseil d'État.
011 : Amendements.
012 : Amendements.
013 : Avis du Conseil d'État.
014 à 021 : Amendements.
022 à 025 : Amendements.
026 à 028 : Rapports.
029 : Avis du Conseil d'État.
030 à 034 : Rapports.
035 : Amendements.
036 et 037 : Rapports
038 à 040 : Avis du Conseil d'État.

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

19 december 2006

WETSONTWERP
houdende diverse bepalingen (I)

AMENDEMENTEN

voorgesteld na de indiening van het verslag

Nr. 3 VAN DE HEER VERHERSTRAETEN

Art. 30

Het voorgestelde artikel 16 aanvullen als volgt:

«[...] nadat het comité van beheer een met reden omkleed advies heeft uitgebracht. De Minister kan, zonder mogelijkheid van subdelegatie, deze bevoegdheid overdragen aan de administrateur-generaal wat de trekkingen van niveau C en D betreft.».

Voorgaande documenten :

Doc 51 **2760/ (2006/2007)** :

001 : Wetsontwerp (I).
002 : Wetsontwerp (II).
003 : Amendementen.
004 : Addendum.
005 tot 009 : Amendementen.
010 : Advies van de Raad van State.
011 : Amendementen.
012 : Amendementen.
013 : Advies van de Raad van State.
014 tot 021 : Amendementen.
022 tot 025 : Amendementen.
026 tot 028 : Verslagen.
029 : Advies van de Raad van State.
030 tot 034 : Verslagen.
035 : Amendementen.
036 en 037 : Verslagen.
038 tot 040 : Adviezen van de Raad van State.

JUSTIFICATION

Le texte actuel de la loi du 8 juin 1976 portant création de l'Institut géographique national prévoit, en son article 16, que le ministre de la Défense nationale peut, sans possibilité de sub-délégation, déléguer le pouvoir de nommer, promouvoir et révoquer le personnel, à l'exception des fonctionnaires dirigeants, au fonctionnaire dirigeant pour ce qui concerne les emplois des niveaux 3 et 4.

Le présent amendement vise à maintenir cette possibilité pour les emplois des niveaux C et D. Tout d'abord, ce pouvoir de délégation n'est pas lié à l'introduction des fonctions à mandat et rien ne justifie donc de supprimer cette possibilité dans l'article à remplacer. Ensuite, cela permet de mener au sein du service parastatal une politique de personnel plus souple, sans imposer d'intervention pour la nomination, la promotion ou la révocation de fonctionnaires des niveaux C et D.

Le présent amendement vise par ailleurs à maintenir la fonction consultative du comité de gestion en matière de politique du personnel. Cette fonction consultative existe également dans la loi en vigueur et sa suppression ne s'oppose pas non plus à l'introduction du système des mandats à l'Institut géographique.

N° 4 DE MME GOVAERTS

Art. 348bis (nouveau)

Insérer un article 348bis, libellé comme suit:

«Art. 348bis. — L'article 134, 1er, du C.I.R. 1992 est complété par un alinéa 3, libellé comme suit:

«Le revenu étranger exonéré par une convention préventive de la double imposition ne peut pas être ajouté au revenu imposable».

JUSTIFICATION

Les ménages de travailleurs frontaliers ne peuvent pas bénéficier de la réduction d'impôt pour personnes à charge en Belgique lorsque leur revenu le plus élevé est un revenu étranger (voir art. 134, § 1er, du C.I.R. 1992). En revanche, les ménages de travailleurs frontaliers dont le revenu le plus élevé est belge peuvent bénéficier de tous les avantages fiscaux pour personnes à charge. Pour lever cette discrimination, il faut appliquer correctement les conventions préventives de la double imposition. Ainsi, la CPDI conclue avec les Pays-Bas en juin 2001 (art. 23) permet de tenir uniquement compte des revenus exonérés (= d'origine étrangère) pour déterminer le taux applicable aux autres revenus, et donc pas pour y imputer les majorations.

VERANTWOORDING

In de huidige wet van 8 juni 1976 tot oprichting van het nationaal geografisch instituut is voorzien in het artikel 16 dat de Minister van Landsverdediging, zonder mogelijkheid van subdelegatie, de bevoegdheid tot het benoemen, bevorderen en ontslagen van het personeel – ander dan de leidinggevendenden – voor de ambtenaren van niveau 3 en 4 kan overdragen aan de leidende ambtenaar.

Dit amendement strekt ertoe om deze delegatiemogelijkheid te behouden voor de betrekkingen van het niveau C en D. In de eerste plaats staat deze delegatiemogelijkheid los van de invoering van de mandatenfuncties, en is er dus geen reden om deze mogelijkheid in het vervangen artikel te schrappen. Anderzijds kan bij de parastatale dienst hierdoor een soepeler personeelbeleid gevoerd worden zonder dat voor de benoeming, bevordering en het ontslag van de ambtenaren van niveau C en D hiervoor hoeft op te treden.

Dit amendement voorziet ook in het behouden van de adviesfunctie van de Raad van beheer bij het personeelsbeleid. Deze adviesfunctie komt ook voor in de huidige wet en het schrappen hiervan vormt evenmin een contradictie met het invoeren van het mandatenstelsel bij het geografisch instituut.

Servais VERHERSTRAETEN (CD&V)

Nr. 4 VAN MEVROUW GOVAERTS

Art. 348bis (nieuw)

Een artikel 348bis invoegen, luidend als volgt:

«Art. 348bis. — Art. 134, § 1, van het WIB 1992 dient aangevuld te worden met een derde lid dat luidt als volgt:

«Bij het belastbaar inkomen mag het door een dubbelbelastingverdrag vrijgesteld buitenlands inkomen niet worden meegeteld.».

VERANTWOORDING

Grensarbeidersgezinnen kunnen de belastingvermindering voor personen laste in België niet genieten als hun hoogste inkomen een buitenland komt (zie artikel 134, § 1 WIB 1992).

Grensarbeidergezinnen met hoogste inkomen uit België kunnen wél alle belastingsvoordelen voor personen ten laste genieten. Om deze discriminatie op te heffen, moeten de dubbelbelastingverdragen (DBV) correct toegepast worden. Zo staat het DBV met Nederland van juni 2001 (artikel 23) enkel toe rekening te houden met de vrijgestelde inkomsten (= buitenlandse oorsprong) om het toepasselijk tarief voor de overige inkomsten te bepalen van het DBV dit primeert op de interne wetgeving.

Le mode de calcul actuel est dès lors contraire à cette disposition explicite de la CPDI qui prime la législation interne.

Le présent amendement s'inscrit totalement dans le cadre de la philosophie du chapitre 10 du projet de loi portant des dispositions diverses (Doc. 51 2760), à savoir l'adaptation du C.I.R. 1992 en fonction de certains principes du Traité instituant la Communauté européenne. Le présent amendement appartient à la deuxième catégorie d'adaptations visée dans l'exposé des motifs du Doc. 51 2760/001, p. 214: l'article 134, § 1er du CIR 1992 donne lieu à des observations de la part de l'Union européenne, parce qu'il est contraire à la «LIBRE CIRCULATION DES TRAVAILLEURS».

N° 5 DE MME GOVAERTS

Art. 358

Remplacer cet article par la disposition suivante:

«Art. 358. — L'article 348bis entre en vigueur à partir de l'exercice d'imposition 2004 (la nouvelle convention préventive de la double imposition conclue entre la Belgique et les Pays-Bas est d'application à partir du 1er janvier 2003).».

N° 6 DE MME VAN DER AUWERA ET M. VANDEURZEN

Art. 379

Remplacer cet article par la disposition suivante:

«Art. 379. — Dans le Code de la nationalité belge, il est inséré un article 5bis, libellé comme suit:

«Art. 5bis. — Dans le présent Code, on entend par séjour légal un séjour couvert par un des titres de séjour suivants: soit une autorisation d'établissement, soit une autorisation ou une admission à séjourner dans le Royaume pour une durée illimitée, soit une autorisation ou une admission à séjourner dans le Royaume pour une durée limitée dans un lieu qui sert également de résidence principale. Un séjour illégal ne peut pas être pris en considération.».

JUSTIFICATION

Là suite des interprétations divergentes de l'article 12bis, § 1er, 3°, dans la jurisprudence, la Cour de cassation a, dans

Dit amendement kadert volledig in de filosofie van hoofdstuk 10 van DOC 51 2760 met name het WIB 1992 aanpassen aan bepaalde principes van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap. Dit amendement hoort bij de tweede categorie van aanpassingen zoals beschreven in de Memorie van toelichting van DOC 51 2760/001 bladzijde 214: Art. 134, § 1, van WIB 1992 geeft aanleiding tot opmerkingen van de Europese Commissie omdat het is strijd is met «Vrij verkeer van werknemers».

Nr. 5 VAN MEVROUW GOVAERTS

Art. 358

Dit artikel vervangen als volgt:

«Art. 358.— Artikel 348bis treedt in werking vanaf aanslagjaar 2004 (vanaf 1 januari is het nieuwe dubbelbelastingverdrag van toepassing tussen België en Nederland).».

Marleen GOVAERTS (Vlaams Belang)

Nr. 6 VAN MEVROUW VAN DER AUWERA EN DE HEER VANDEURZEN

Art. 379

Dit artikel vervangen als volgt:

«Art. 379. — In het Wetboek van de Belgische Nationaliteit wordt een artikel 5bis ingevoegd, luidend als volgt:

«Art. 5bis. — Onder verblijf in dit Wetboek moet worden verstaan een verblijf op grond van verschillende verblijfsvergunningen, te weten een vestigingsmachtiging, een machtiging of een toelating tot verblijf voor onbepaalde duur, dan wel een machtiging of een toelating tot verblijf voor bepaalde duur op een plaats die tevens de hoofdverblijfplaats is. Een onwettig verblijf kan niet in aanmerking worden genomen.».

VERANTWOORDING

Nadat artikel 12bis, § 1, 3°, in de rechtspraak uiteenlopend werd geïnterpreteerd, heeft het Hof van Cassatie in een ar-

un arrêt du 16 janvier 2004, rendu sur les conclusions contraires du ministère public, décidé au sujet de cette disposition:

«Attendu qu'en vertu de l'article 12*bis*, § 1er, 3°, du Code de la nationalité belge, peut acquérir la nationalité belge en faisant une déclaration conformément au paragraphe 2 de cet article, s'il a atteint l'âge de dix-huit ans, l'étranger qui a fixé sa résidence principale en Belgique depuis au moins sept ans et qui, au moment de la déclaration, a été admis ou autorisé à séjourner pour une durée illimitée dans le Royaume ou a été autorisé à s'y établir;

Attendu que l'arrêt, qui rejette la déclaration de nationalité de la demanderesse par le motif que la résidence principale de celle-ci en Belgique n'est pas ' couverte par des titres de séjour pendant au moins sept ans ', ajoute au texte de la loi une condition que celui-ci ne contient pas et viole la disposition légale précitée» (Cass., 16 janvier 2004, Pas., 2004, I, p. 98).

Dans la loi-programme du 27 décembre 2004, le législateur a ensuite inséré une section IX, qui énonce:

«Section IX. – Disposition interprétative de l'article 12*bis*, § 1er, alinéa 1er, 3°, du Code de la nationalité belge

Article 299. — L'article 12*bis*, § 1er, alinéa 1er, 3°, du Code de la nationalité belge, remplacé par la loi du 1er mars 2000 est interprété en ce sens qu'il ne s'applique qu'aux étrangers qui peuvent faire valoir sept années de résidence principale couvertes par un séjour légal».

Lors de l'examen de cette disposition interprétative de la loi-programme précitée, nous avons proposé d'inscrire dans le CNB un article disposant que la notion de séjour contenue dans ce Code devait toujours être interprétée comme un séjour légal, ce qui est tout à fait logique et était également préconisé chaque fois dans les circulaires. Cet amendement a toutefois été rejeté.

Le projet de loi propose d'étendre la disposition interprétative aux procédures relatives à l'introduction d'une demande ou d'une déclaration visant à l'obtention de la nationalité belge. Or, la notion de séjour est également présente dans d'autres procédures (les procédures visées par les articles 11, 11*bis*, 16 et 24 du CNB, par exemple). On peut déduire des termes de l'article proposé que le séjour visé dans ces articles ne doit pas être un séjour légal, ce qui est bien entendu illogique. Le présent amendement tend dès lors à faire en sorte que la notion de séjour soit interprétée comme un séjour légal dans tous les articles en question du CNB.

L'article proposé prévoit en outre que l'exigence d'un séjour légal doit être satisfaite «*au moment de l'introduction de cette demande ou de cette déclaration*». Il s'ensuit que cette exigence ne devrait pas être satisfaite pour la période précédant la demande ou la déclaration, ce qui est illogique et inacceptable et donnera lieu à de nouvelles procédures devant les tribunaux et peut-être même devant la Cour d'arbitrage. En effet, l'article proposé prévoit une inégalité de traitement qui n'est pas raisonnablement justifiable entre les personnes

rest van 16 januari 2004, gewezen op de andersluidende conclusies van het openbaar ministerie, in verband met die bepaling beslist:

«Overwegende dat ingevolge artikel 12*bis*, § 1, 3°, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, een vreemdeling de Belgische nationaliteit kan verkrijgen door een verklaring af te leggen overeenkomstig paragraaf 2 van dat artikel, indien hij de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt en indien hij sedert ten minste zeven jaar zijn hoofdverblijf in België heeft gevestigd en, op het tijdstip van de verklaring gemachtigd is of toegelaten werd tot een verblijf van onbepaalde duur in het Rijk of toegelaten werd om er zich te vestigen;

Overwegende dat het arrest, dat de nationaliteitsverklaring van eiseres verwerpt op grond dat haar hoofdverblijf in België niet «gedekt wordt door verblijfsvergunningen gedurende ten minste zeven jaar ' aan de wettekst een voorwaarde toevoegt die daarin niet voorkomt en de voornoemde wetsbepaling schendt» (Cass., 16 januari 2004, C.03.03.70.F).

In de programmawet van 27 december 2004 heeft de wetgever vervolgens in een afdeling IX een interpreterende bepaling ingevoegd, die luidt:

«Afdeling IX. - Interpreterende bepaling van artikel 12*bis*, § 1, eerste lid, 3° van het Wetboek van de Belgische nationaliteit

Artikel 299. – Artikel 12*bis*, § 1, eerste lid, 3° van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, vervangen bij de wet van 1 maart 2000, wordt uitgelegd in de zin dat het alleen van toepassing is op de vreemdelingen die zich kunnen beroepen op zeven jaar hoofdverblijfplaats gedekt door een wettelijk verblijf».

Bij de bespreking van deze interpreterende bepaling in de vermelde programmawet hebben we voorgesteld om in het WBN een artikel op te nemen dat bepaalt dat telkens in het WBN sprake is van de notie verblijf het moet gaan om een wettelijk verblijf, wat in feite de logica zelf is en ook in de omzendbrieven telkens werd gesteld. Het betreffende amendement werd evenwel verworpen.

Thans wil men de interpreterende bepaling uitbreiden tot de procedures waarbij een verzoek of een aanvraag tot het bekomen van de Belgische nationaliteit wordt ingediend. Daarnaast zijn er evenwel nog andere procedures waarin ook sprake is van verblijf, bv. in de artikelen 11, 11*bis*, 16 en 24 van het WBN. Uit het voorgestelde artikel kan men afleiden dat het verblijf in deze artikelen geen wettelijk verblijf dient te zijn, wat natuurlijk onlogisch is. Daarom stelt dit amendement voor te bepalen dat de notie verblijf in alle betreffende artikelen van het WBN een wettelijk verblijf dient te zijn.

Bovendien bepaalt het voorgestelde artikel dat aan de vereiste van een wettelijk verblijf dient voldaan te zijn «*op het ogenblik van het indienen van dit verzoek of het afleggen van deze verklaring*». Hieruit volgt dat de vereiste van wettelijk verblijf niet vereist zou zijn voor de periode voorafgaand aan het verzoek of de verklaring, wat niet logisch en evenmin aanvaardbaar is en aanleiding zal geven tot nieuwe procedures voor de rechtbanken en wellicht ook het Arbitragehof. Het voorgestelde artikel voorziet immers in een ongelijke behandeling

ayant introduit une demande ou une déclaration visant à l'obtention de la nationalité belge et celles ayant initié d'autres procédures. La disposition interprétative insérée dans la loi-programme du 27 décembre 2004 prévoyait à juste titre que les sept années de résidence principale devaient être entièrement couvertes par un séjour légal. L'article 7bis du CNB proposé par le projet de loi entraîne donc un assouplissement excessif.

N° 7 DE MME VAN DER AUWERA ET M. VANDEURZEN
(en ordre subsidiaire)

Art. 379

Dans l'article 7bis, § 1er, proposé, remplacer les mots «l'étranger doit être en séjour légal au moment de l'introduction de cette demande ou de cette déclaration» **par les mots** «l'étranger doit séjourner légalement de manière ininterrompue en Belgique et y avoir sa résidence principale».

JUSTIFICATION

Si l'amendement n°1 venait à être rejeté, le présent amendement propose, en ordre subsidiaire, de prévoir qu'en cas de demande ou de déclaration visant à l'obtention de la nationalité belge, il est nécessaire que l'étranger soit en séjour légal ininterrompu dans notre pays, de sorte qu'il ne doive pas être en séjour légal dans le pays et y avoir également sa résidence principale au moment de la demande ou de la déclaration uniquement.

La résidence principale est l'endroit où les membres d'une famille composée de plusieurs personnes vivent habituellement. Il s'agit donc d'une situation de fait qui, en tant que telle, n'atteste guère la légalité du séjour dans notre pays. Aussi convient-il d'apporter des précisions à cet égard: il doit s'agir d'un séjour autorisé légalement. On ne saurait à cet égard prendre en compte les séjours illégaux.

N° 8 DE MME VAN DER AUWERA ET M. VANDEURZEN

Art. 379bis (nouveau)

Insérer un article 379bis, libellé comme suit:

Art. 379bis. — «L'article 5, § 1er, du Code de la nationalité belge, inséré par la loi du 1er mars 2000, est remplacé par la disposition suivante:

«§ 1er. Les personnes qui sont dans l'impossibilité de se procurer un acte de naissance dans le cadre des procédures d'obtention de la nationalité belge peuvent

tussen diegenen die een verzoek of een aanvraag tot het bekomen van de nationaliteit doen en de andere procedures die niet redelijk te verantwoorden is. De interpreterende bepaling ingevoegd in de programmawet van 27 december 2004 stelde terecht dat de vereiste van 7 jaar hoofdverblijf voor deze volledige periode gedekt moet zijn door een wettelijk verblijf. Het voorgestelde artikel 7bis van het WBN in het wetsontwerp is dan ook een verregaande versoepeling.

Nr. 7 VAN MEVROUW VAN DER AUWERA EN DE HEER VANDEURZEN
(in ondergeschikte orde)

Art. 379

In het voorgestelde artikel 7bis, § 1, de woorden «de vreemdeling op het ogenblik van het indienen van dit verzoek of het afleggen van deze verklaring in wettelijk verblijf zijn» **vervangen door de woorden** «het verblijf van de vreemdeling een onafgebroken wettelijk verblijf in België zijn dat tegelijkertijd ook de hoofdverblijfplaats is».

VERANTWOORDING

Wanneer amendement nr. 1 niet zou worden aangenomen, stelt dit amendement in ondergeschikte orde voor te bepalen dat het verblijf in geval van een verzoek of een aanvraag tot het bekomen van de nationaliteit een onafgebroken wettelijk verblijf in ons land dient te zijn en dat dus niet alleen op het ogenblik van het indienen van het verzoek of de aanvraag een wettelijk verblijf vereist is dat tegelijk de hoofdverblijfplaats is.

De hoofdverblijfplaats is de plaats waar de leden van het gezin dat uit verscheidene personen is samengesteld gewoonlijk leven. Het is dus een feitelijke situatie. Het zegt ook als dusdanig niet veel over de rechtmatigheid van het verblijf in ons land. Vandaar dat dit verduidelijkt moet worden: het gaat over een verblijf dat gebaseerd is op een legitieme verblijfsvergunning. Een illegaal verblijf kan hierbij niet in aanmerking worden genomen.

Nr. 8 VAN MEVROUW VAN DER AUWERA EN DE HEER VANDEURZEN

Art. 379bis (nieuw)

Een artikel 379bis invoegen, luidend als volgt:

«Art. 379bis. — Artikel 5, § 1, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, ingevoegd bij de wet van 1 maart 2000, wordt vervangen als volgt:

«§ 1. Personen die in de onmogelijkheid verkeren zich een akte van geboorte te verschaffen in het kader van de procedures tot verwerving van de Belgische natio-

produire un document équivalent délivré par leur pays de naissance, document que le ministre des Affaires étrangères ou un fonctionnaire désigné par lui reconnaîtra.

En cas d'impossibilité ou de difficultés sérieuses à se procurer ce dernier document, ces personnes pourront produire un acte de notoriété délivré par le juge de paix de leur résidence principale.

Le Roi fixe les modalités relatives à la constatation de l'impossibilité ou des difficultés sérieuses à se procurer un acte de naissance.».

JUSTIFICATION

Le présent amendement vise à améliorer le contrôle des documents délivrés par les autorités diplomatiques ou consulaires du pays d'origine en chargeant le ministre des Affaires étrangères de reconnaître ces documents.

Le renforcement du contrôle est nécessaire étant donné que ces documents peuvent être obtenus frauduleusement dans certains pays. C'est le département des Affaires étrangères qui est le mieux informé au sujet de ces pratiques.

Cet article prévoit par ailleurs que le Roi définit ce qu'il y a lieu d'entendre par «impossibilité» ou «difficultés sérieuses à se procurer» un acte de naissance.

N° 9 DE MME VAN DER AUWERA ET M. VANDEURZEN

Art. 382 et 383

Remplacer ces articles par l'article suivant:

«Art. 382. — Au chapitre III du même Code, les sections Ire et II, insérées par la loi du 13 juin 1991, sont remplacées par les dispositions suivantes:

«Section I. Acquisition de la nationalité belge par déclaration de nationalité et par option

Art. 12bis. — § 1er. L'étranger acquiert la nationalité belge suivant les formes déterminées à l'article 21ter, en faisant une déclaration de nationalité.

Celui qui fait la déclaration doit, au moment de celle-ci:

- 1° avoir atteint l'âge de dix-huit ans;*
- 2° être né en Belgique;*
- 3° avoir, depuis sa naissance et de manière ininterrompue, sa résidence principale dans le Royaume sur la base d'un titre de séjour régulier;*
- 4° avoir été admis ou autorisé à séjourner pour une durée illimitée dans le Royaume, ou avoir été autorisé à s'y établir;*

naliteit, kunnen een gelijkwaardig document van hun land van geboorte voorleggen dat de minister van Buitenlandse Zaken of een door hem aangewezen ambtenaar erkent.

Ingeval van onmogelijkheid of zware moeilijkheden om voornoemd document te verkrijgen, kunnen deze personen een akte van bekendheid voorleggen afgegeven door de vrederechter van hun hoofdverblijfplaats.

De Koning bepaalt de nadere regels met betrekking tot het vaststellen van de onmogelijkheid of zware moeilijkheden om zich een akte van geboorte te verschaffen.».

VERANTWOORDING

Dit amendement beoogt de controle te verbeteren van de documenten die de diplomatieke of consulaire overheden van het land van herkomst afgeven door de minister van Buitenlandse Zaken te belasten met de erkenning van die documenten.

Deze versterking van de controle is nodig omdat in een aantal landen dergelijke documenten op frauduleuze wijze kunnen verkregen worden. Buitenlandse Zaken is hierover het best geïnformeerd.

Tevens wordt in het artikel bepaald dat de Koning de nadere regels met betrekking tot het vaststellen van de onmogelijkheid of zware moeilijkheden om zich een akte van geboorte te verschaffen, vaststelt.

Nr. 9 VAN MEVROUW VAN DER AUWERA EN DE HEER VANDEURZEN

Art. 382 en 383

Deze artikelen vervangen als volgt:

«Art. 382. — In Hoofdstuk III van hetzelfde Wetboek worden Afdeling I en II, ingevoegd bij de wet van 13 juni 1991, vervangen als volgt:

«Afdeling I. Verrijking van Belgische nationaliteit door nationaliteitsverklaring en nationaliteitskeuze

Art. 12bis. — § 1. De vreemdeling verwerft de Belgische nationaliteit op de wijze bepaald bij artikel 21ter door het afleggen van een nationaliteitsverklaring.

Hij die de verklaring aflegt, moet op het tijdstip van de verklaring:

- 1° de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt;*
- 2° in België geboren zijn;*
- 3° sedert zijn geboorte onafgebroken in het Rijk zijn hoofdverblijf hebben op basis van een regelmatige verblijfstitel;*
- 4° gemachtigd zijn of toegelaten zijn tot een verblijf van onbepaalde duur in het Rijk of toegelaten zijn om er zich te vestigen;*

5° ne pas constituer une menace pour la société et ne pas manifester d'hostilité à l'égard de la société.

§ 2. L'étranger acquiert la nationalité belge par option selon les formes déterminées à l'article 21ter. Celui qui fait une déclaration d'option doit, au moment de celle-ci:

- 1° avoir atteint l'âge de dix-huit ans;
- 2° avoir eu, pendant les cinq années qui précèdent, sa résidence principale dans le Royaume sur la base d'un titre de séjour régulier;
- 3° avoir été admis ou autorisé à séjourner pour une durée illimitée dans le Royaume, ou avoir été autorisé à s'y établir;
- 4° ne pas constituer une menace pour la société et ne pas manifester d'hostilité à l'égard la société.

5° pouvoir faire la preuve de sa volonté d'intégration.

§ 3. La déclaration de nationalité et la déclaration d'option sont faites devant l'officier de l'état civil du lieu où l'intéressé a sa résidence principale ou devant la Commission nationale de l'acquisition de la nationalité.

L'officier de l'état civil transmet sans délai la déclaration et toutes les pièces justificatives nécessaires, dès qu'elles sont complètes, à la Commission nationale de l'acquisition de la nationalité.

Cette déclaration est signée par le demandeur. La signature est précédée de la mention suivante, écrite à la main par le demandeur: «Je déclare que je veux devenir citoyen belge et que j'observerai la Constitution, les lois du peuple belge et la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales».

Le Roi, sur la proposition des ministres qui ont la Justice et l'Intérieur dans leurs attributions, détermine les actes et justificatifs à joindre à la déclaration de nationalité ou à la déclaration d'option pour apporter la preuve que les conditions prévues au § 1er, 1° à 3°, ou au § 2, 1° à 3°, sont remplies. L'intéressé peut joindre à sa déclaration tous les documents qu'il juge utiles pour la justifier.

Peut être assimilée à la résidence légale en Belgique, où que la résidence principale soit censée être, la résidence en pays étranger, lorsque le déclarant prouve qu'il a conservé des attaches véritables avec la Belgique. Le Roi peut, sur la proposition des ministres qui ont la Justice et l'Intérieur dans leurs attributions, déter-

5° geen bedreiging vormen voor de veiligheid van de samenleving en geen blijk geven van vijandigheid tegenover de samenleving.

§ 2. De vreemdeling verwerft de Belgische nationaliteit door nationaliteitskeuze op de wijze bepaald bij artikel 21ter. Hij die een verklaring van nationaliteitskeuze aflegt, moet op het tijdstip van de verklaring:

- 1° de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt;
- 2° gedurende de vijf voorafgaande jaren in het Rijk zijn hoofdverblijf hebben op basis van een regelmatige verblijfstitel;
- 3° gemachtigd of toegelaten zijn tot een verblijf van onbepaalde duur in het Rijk of toegelaten zijn om er zich te vestigen;
- 4° geen bedreiging vormen voor de samenleving en geen blijk geven van vijandigheid tegenover de samenleving;
- 5° zijn integratiebereidheid kunnen bevestigen.

§ 3. De nationaliteitsverklaring en verklaring van nationaliteitskeuze worden afgelegd voor de ambtenaar van de burgerlijke stand waar de belanghebbende zijn hoofdverblijfplaats heeft of voor de Nationale commissie voor de nationaliteitsverkrijging.

De ambtenaar van de burgerlijke stand zendt de verklaring en alle vereiste stavingsstukken wanneer deze volledig zijn, onverwijld naar de Nationale commissie voor de nationaliteitsverkrijging.

De verklaring wordt door de aanvrager ondertekend. De handtekening wordt voorafgegaan door de volgende, door de aanvrager met de hand geschreven vermelding: «Ik verklaar Belgisch staatsburger te willen worden en de Grondwet, de wetten van het Belgische volk en het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden te zullen naleven.».

De Koning bepaalt op voordracht van de ministers die de Justitie en de Binnenlandse Zaken onder hun bevoegdheid hebben, welke akten en stavingstukken bij de nationaliteitsverklaring of verklaring van nationaliteitskeuze moeten worden gevoegd om te bewijzen dat voldaan is aan de voorwaarden van § 1, 1° tot en met 3°, of § 2, 1° tot en met 3°. De belanghebbende kan alle documenten, die hij nuttig acht ter staving ervan, bij zijn verklaring voegen.

Verblijf in het buitenland kan met een wettelijk verblijf in België, waar ook het hoofdverblijf geacht wordt te zijn, worden gelijkgesteld, wanneer de belanghebbende bewijst een werkelijke band met België te hebben bewaard. De Koning kan, op voordracht van de ministers die de Justitie en de Binnenlandse Zaken onder hun bevoegd-

miner la nature de ces attaches et les conditions d'assimilation de la résidence à l'étranger à une résidence légale en Belgique.

Le Roi détermine, sur la proposition des ministres qui ont la Justice et l'Intérieur dans leurs attributions, les titres de séjour qui peuvent apporter la preuve d'un séjour de durée indéterminée.

§ 4. Le ministère public et la Sûreté de l'État vérifient, à la demande de la Commission nationale de l'acquisition de la nationalité et aux conditions et de la manière prévues à l'article 21ter, § 2, si l'intéressé constitue une menace pour la société ou manifeste de l'hostilité à l'égard de celle-ci, et l'Office des étrangers vérifie s'il satisfait aux conditions de résidence.

§ 5. Sans préjudice de tous les autres moyens, l'intéressé peut prouver sa volonté d'intégration au moyen d'une confirmation délivrée par un service dûment agréé par l'une des communautés, d'où il ressort qu'il s'est efforcé d'apprendre une des langues nationales ou qu'il en a une maîtrise suffisante.

Le Roi définit, sur la proposition des ministres qui ont la Justice et l'Intérieur dans leurs attributions, les critères auxquels doit répondre un service pour être agréé en vue de délivrer une telle confirmation et conserver cet agrément. Il fixe les données qui doivent y être reprises, ainsi que la durée de validité de cette confirmation.

La Chambre des représentants détermine, par voie de directives générales, selon quelles autres modalités l'intéressé peut prouver sa volonté d'intégration. Ces directives générales sont publiées au Moniteur belge.

JUSTIFICATION

Le présent amendement modifie les sections 1re et 2 du chapitre III du Code de la nationalité belge.

Il vise à réformer en profondeur les procédures d'acquisition de la nationalité belge par déclaration de nationalité et par option.

L'amendement dispose en premier lieu que la procédure d'acquisition de la nationalité belge par déclaration de nationalité est désormais ouverte à tout étranger qui, au moment de la déclaration, a atteint l'âge de dix-huit ans accomplis, est né dans notre pays et y a sa résidence principale depuis sa naissance, a toujours séjourné et séjourne légalement dans notre pays, a été admis ou autorisé à séjourner pour une durée illimitée dans le Royaume, ou a été autorisé à s'y établir,

heid hebben, de aard van deze band met België en de voorwaarden voor gelijkstelling van het verblijf in het buitenland met een wettelijk verblijf in België nader bepalen.

De Koning bepaalt op voordracht van de ministers die de Justitie en de Binnenlandse Zaken onder hun bevoegdheid hebben, de verblijftitels die het bewijs kunnen bijbrengen van een verblijf van onbepaalde duur.

§ 4. Op verzoek van de Nationale commissie voor de nationaliteitsverkrijging en onder de voorwaarden en op de wijze bepaald in artikel 21ter, § 2, onderzoeken het openbaar ministerie en de dienst Veiligheid van de Staat of de belanghebbende een bedreiging vormt voor de samenleving of blijkt geeft van vijandigheid tegenover de samenleving, en onderzoekt de Dienst Vreemdelingenzaken of hij voldoet aan de voorwaarden inzake verblijf.

§ 5. Onverminderd alle andere middelen kan de belanghebbende zijn integratiebereidheid bewijzen door middel van een bevestiging van een dienst, hiertoe erkend door één van de gemeenschappen, waaruit blijkt dat hij een ernstige inspanning heeft gedaan om één van de landstalen te leren of deze voldoende machtig is.

De Koning bepaalt, op voordracht van de ministers die de Justitie en de Binnenlandse Zaken onder hun bevoegdheid hebben, waaraan een dienst moet voldoen om erkend te worden en te blijven voor het afleveren van de vermelde bevestiging en bepaalt de gegevens die hierin moeten opgenomen worden en de geldigheidsduur van de bevestiging.

De Kamer van volksvertegenwoordigers kan bij wijze van algemene richtlijnen verduidelijken op welke andere wijzen de belanghebbende zijn integratiebereidheid kan bewijzen. Deze algemene richtlijnen worden in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt.»

VERANTWOORDING

Dit amendement wijzigt afdeling 1 en 2 van Hoofdstuk III van het Wetboek van de Belgische nationaliteit.

Het strekt ertoe de procedures van verkrijging van de Belgische nationaliteit door nationaliteitsverklaring en door nationaliteitskeuze grondig te hervormen.

In de eerste plaatst bepaalt het amendement dat de procedure tot verkrijging van de Belgische nationaliteit door nationaliteitsverklaring voortaan openstaat voor iedere vreemdeling die op het tijdstip van de verklaring de volle leeftijd van achttien jaar heeft bereikt, in ons land geboren is en er sedert zijn geboorte zijn hoofdverblijf heeft, steeds wettelijk in ons land verbleven heeft en verblijft, gemachtigd of toegelaten werd tot een verblijf van onbepaalde duur in het Rijk, of gemachtigd

ne constitue pas une menace pour la sécurité de la société et n'a pas davantage montré d'hostilité envers celle-ci.

En vertu du présent amendement, la procédure visant à l'acquisition de la nationalité belge par option est désormais ouverte à tout étranger qui, au moment de la déclaration d'option, a atteint l'âge de dix-huit ans, a sa résidence principale dans notre pays depuis cinq ans, a résidé et réside toujours légalement dans notre pays, a été admis ou autorisé à séjourner pour une durée illimitée dans le Royaume, ou a été autorisé à s'y établir, ne constitue pas une menace pour la société et ne manifeste pas davantage d'hostilité à l'égard de la société, et fait la preuve de sa volonté de s'intégrer dans notre société. Cette volonté se manifeste par la connaissance suffisante d'une des langues nationales ou par les efforts consentis pour l'apprendre.

La déclaration de nationalité et la déclaration d'option sont faites devant l'officier de l'état civil du lieu où l'intéressé a sa résidence principale ou devant la Commission nationale de l'acquisition de la nationalité, commission à créer.

Cette déclaration est signée par le demandeur et la signature doit être précédée de la mention suivante, écrite à la main par le demandeur: «Je déclare que je veux devenir citoyen belge et que j'observerai la Constitution, les lois du peuple belge et la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales».

Le Roi, sur la proposition des ministres qui ont la Justice et l'Intérieur dans leurs attributions, détermine les actes et justificatifs à joindre à la déclaration de nationalité ou à la déclaration d'option pour apporter la preuve que les conditions de résidence et d'âge sont remplies.

La résidence en pays étranger peut être assimilée à la résidence en Belgique, lorsque le déclarant prouve qu'il a conservé des attaches véritables avec la Belgique. Le Roi peut, sur la proposition des ministres qui ont la Justice et l'Intérieur dans leurs attributions, déterminer la nature de ces attaches de manière à permettre une application uniforme de cette disposition. Le Roi peut également, sur la proposition des ministres qui ont la Justice et l'Intérieur dans leurs attributions, déterminer les conditions d'assimilation de la résidence à l'étranger à une résidence légale en Belgique. Le Roi peut également préciser quels titres de séjour doivent être considérés comme étant de «durée indéterminée». Il est possible en effet qu'un titre de séjour donné soit certes de durée déterminée, mais soit ou puisse toujours être renouvelé dans la pratique. Une assimilation à un titre de durée indéterminée doit être possible dans une telle situation.

L'amendement prévoit par ailleurs que le ministère public et la Sûreté de l'État vérifient, à la demande de la Commission nationale de l'acquisition de la nationalité à créer, si l'intéressé constitue ou non une menace pour la société ou manifeste de l'hostilité à l'égard de celle-ci.

werd om er zich te vestigen, en geen bedreiging vormt voor de veiligheid van de samenleving en evenmin blijkt geeft van vijandigheid tegenover de samenleving.

De procedure tot verkrijging van de Belgische nationaliteit door nationaliteitskeuze staat volgens dit amendement voortaan open voor iedere vreemdeling die op het tijdstip van de verklaring de volle leeftijd van achttien heeft bereikt, sedert vijf jaar zijn hoofdverblijf in ons land heeft, steeds wettelijk in ons land verbleven heeft en verblijft, gemachtigd of toegelaten werd tot een verblijf van onbepaalde duur in het Rijk of gemachtigd werd om er zich te vestigen, geen bedreiging vormt voor de veiligheid van de samenleving en evenmin blijkt geeft van vijandigheid tegenover de samenleving en bereid is zich te integreren in onze samenleving. Die bereidheid kan blijken uit een voldoende kennis van één van de landstalen of uit de inspanningen om deze te leren.

De nationaliteitsverklaring en verklaring van nationaliteitskeuze worden afgelegd voor de ambtenaar van de burgerlijke stand van de plaats waar de belanghebbende zijn hoofdverblijfplaats heeft of voor de op te richten Nationale commissie voor de nationaliteitsverkrijging.

De verklaring wordt door de aanvrager ondertekend en de handtekening dient voorafgegaan te worden door de volgende, door de aanvrager met de hand geschreven vermelding: «Ik verklaar Belgisch staatsburger te willen worden en de Grondwet, de wetten van het Belgische volk en het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden te zullen naleven».

De Koning, op voordracht van de ministers die de Justitie en de Binnenlandse Zaken onder hun bevoegdheid hebben, bepaalt de akten en stavingsstukken die bij de nationaliteitsverklaring of -keuze moeten worden voorgelegd om te bewijzen dat voldaan is aan de voorwaarden inzake leeftijd en verblijf.

Verblijf in het buitenland kan gelijkgesteld worden met een verblijf in België, wanneer de belanghebbende bewijst een werkelijke band met België te hebben bewaard. De Koning kan, op voordracht van de ministers die de Justitie en de Binnenlandse Zaken onder hun bevoegdheid hebben, de aard van deze band met België nader bepalen, zodat een uniforme toepassing hiervan mogelijk wordt gemaakt. Tevens kan de Koning op voordracht van de ministers die de Justitie en de Binnenlandse Zaken onder hun bevoegdheid hebben, de voorwaarden bepalen waaronder een verblijf in het buitenland wordt gelijkgesteld met een wettelijk verblijf in België. Vervolgens kan de Koning ook verduidelijken welke verblijfstitels beschouwd moeten worden als zijnde «van onbepaalde duur». Het is mogelijk dat een bepaalde verblijfstitel weliswaar van bepaalde duur is doch in de praktijk steeds hernieuwd wordt of kan worden. In een dergelijke situatie moet een gelijkstelling met een titel van onbepaalde duur mogelijk zijn.

Voorts bepaalt het amendement dat het openbaar ministerie en de dienst Veiligheid van de Staat op verzoek van de op te richten Nationale commissie voor de nationaliteitsverkrijging onderzoeken of de aanvrager al dan niet een bedreiging vormt voor de samenleving of blijkt geeft van vijandigheid tegenover de samenleving.

L'Office des étrangers vérifie si l'intéressé satisfait aux conditions de séjour.

L'amendement prévoit également que l'intéressé peut prouver sa volonté d'intégration en présentant une confirmation d'un service agréé par les communautés, d'où il ressort qu'il a une connaissance suffisante d'une des langues nationales ou qu'il fait suffisamment d'efforts pour l'apprendre.

Le Roi détermine, sur la proposition des ministres qui ont la Justice et l'Intérieur dans leurs attributions, à quels critères doit répondre un service pour être et rester autorisé par les communautés à délivrer la confirmation précitée comme Il détermine quelles données le document en question doit certifier.

Celui qui signe une confirmation au nom d'un service est responsable en personne de l'exactitude des données qui figurent dans l'attestation. Quiconque fait une fausse déclaration est puni conformément à l'article 195 du Code pénal, lequel fixe les peines pour les fonctionnaires qui, en rédigeant des actes, en dénaturent la substance ou les circonstances.

La Chambre des représentants peut définir selon quelles autres modalités la volonté d'intégration peut être prouvée.

N° 10 DE MME **VAN DER AUWERA** ET
M. **VANDEURZEN**
(en ordre subsidiaire)

Art.382

Remplacer cet article comme suit:

«Art. 488. — *L'article 12 bis, § 1er, 2°, du même Code est supprimé.*».

JUSTIFICATION

L'article 12bis, § 1er, 2°, du CNB implique qu'un étranger qui n'a encore jamais séjourné dans notre pays, qui ne connaît aucune langue nationale et qui n'a aucune connaissance de notre pays, peut devenir Belge et dès lors faire acquérir la nationalité belge également à ses éventuels enfants, sans qu'il ait séjourné dans notre pays et qu'il ait dû démontrer une quelconque volonté d'intégration.

Celui qui part du principe qu'une déclaration de nationalité est une preuve suffisante de la volonté d'intégration ne connaît rien à la réalité quotidienne. Alors que d'autres pays membres de l'Union européenne ont inséré ces dernières années des conditions d'intégration dans leur législation relative à la nationalité, ou les ont complétées, la Belgique reste attachée à la fiction selon laquelle la demande de la nationalité constitue une preuve suffisante d'intégration.

De dienst Vreemdelingenzaken onderzoekt of de belanghebbende voldoet aan de voorwaarden inzake verblijf.

Tevens bepaalt het amendement dat de aanvrager zijn integratiebereidheid kan bewijzen door een bevestiging voor te leggen van een door de Gemeenschappen erkende dienst waaruit blijkt dat de aanvrager een voldoende kennis bezit van één van de landstalen of voldoende inspanningen doet om deze te leren.

De Koning bepaalt, op voordracht van de ministers die de Justitie en de Binnenlandse Zaken onder hun bevoegdheid hebben, waaraan een dienst moet voldoen om door de Gemeenschappen erkend te worden en te blijven voor het afleveren van de bovenvermelde bevestiging en bepaalt de gegevens waarover in het desbetreffende document moet worden geattesteerd.

Diegene die namens een dienst een bevestiging ondertekent is persoonlijk aansprakelijk voor de juistheid van de inhoud van het attest. De persoon die een valse verklaring aflevert, wordt gestraft overeenkomstig artikel 195 van het Strafwetboek dat de straffen bepaalt voor ambtenaren die bij het opmaken van akten, het wezen of de omstandigheden ervan vervalsen.

De Kamer van volksvertegenwoordigers kan aangeven op welke andere wijze een integratiebereidheid wordt aangetoond.

Nr. 10 VAN MEVROUW **VAN DER AUWERA** EN DE
HEER **VANDEURZEN**
(in ondergeschikte orde)

Art. 382

Dit artikel vervangen als volgt:

«Art. 488. — *Artikel 12bis, § 1, 2° van hetzelfde Wetboek wordt opgeheven.*».

VERANTWOORDING

Artikel 12bis, § 1, 2°, WBN houdt in dat een vreemdeling die nog nooit in ons land heeft verbleven, die geen landstaal kent en geen kennis heeft van ons land Belg kan worden en dan ook zijn eventuele kinderen nog eens Belg kan laten worden zonder dat hij in ons land verbleven heeft en zonder dat enige integratiewil of –bereidheid dient aangetoond te worden.

Wie ervan uitgaat dat een nationaliteitsverklaring een voldoende bewijs is van de integratiewil, kent niets van de dagelijkse realiteit. Terwijl andere EU-landen in hun nationaliteitswetgeving de voorbije jaren integratievoorwaarden invoerden of die aanvulden, blijft ons land vasthouden aan de fictie dat de aanvraag van de nationaliteit een voldoende bewijs is van integratie.

En outre, l'article 12bis, § 1er, 2°, du CNB s'oppose toute politique d'immigration crédible.

Il serait donc préférable de supprimer l'article 12bis, § 1er, 2°, du CNB au lieu de l'élargir, comme le propose le ministre de la Justice dans l'article 382.

N° 11 DE MME VAN DER AUWERA ET M. VANDEURZEN

Art. 384

Remplacer cet article par la disposition suivante:

Art. 384. — L'article 19 du même Code, modifié par la loi du 1er mars 2000, est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 19. — § 1er. La naturalisation peut être accordée par la Chambre des représentants à l'étranger qui, au moment de la demande, remplit les conditions suivantes:

- 1° avoir atteint l'âge de dix-huit ans;
- 2° avoir eu, pendant les cinq années qui précèdent, sa résidence principale dans le Royaume sur la base d'un titre de séjour régulier;
- 3° ne pas constituer de menace pour la société et ne manifester d'hostilité à l'égard de celle-ci;

- 4° pouvoir faire la preuve de sa volonté d'intégration;
- 5° pouvoir invoquer des circonstances exceptionnelles.

Peut être assimilée à la résidence légale en Belgique, où que la résidence principale soit censée être, la résidence en pays étranger lorsque le déclarant prouve qu'il a conservé des attaches véritables avec la Belgique. Le Roi peut, sur la proposition des ministres qui ont la Justice et l'Intérieur dans leurs attributions, déterminer la nature de ces attaches et les conditions d'assimilation d'une résidence en pays étranger à une résidence légale en Belgique.

§ 2. La demande de naturalisation est faite devant l'officier de l'état civil du lieu où l'intéressé a sa résidence principale ou devant la Commission nationale d'acquisition de la nationalité ou est transmise au chef de la mission diplomatique ou du poste consulaire belge de sa résidence. L'officier de l'état civil ou le chef de la mission diplomatique ou du poste consulaire belge transmet sans délai la déclaration et tous les documents qui lui ont été remis à la Commission nationale de l'acquisition de la nationalité belge. Cette déclaration est signée par le demandeur.

Bovendien ondermijnt artikel 12bis, § 1, 2° elk geloofwaardig migratiebeleid.

Het zou dus beter zijn artikel 12bis, § 1, 2°, op te heffen in plaats van het uit te breiden zoals de minister van Justitie in artikel 382 voorstelt.

Nr. 11 VAN MEVROUW VAN DER AUWERA EN DE HEER VANDEURZEN

Art. 384

Dit artikel vervangen als volgt:

«Art. 384. — Artikel 19 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 1 maart 2000, wordt vervangen als volgt:

«Art. 19. — § 1. De naturalisatie kan door de Kamer van volksvertegenwoordigers worden verleend aan de vreemdeling die op het tijdstip van het verzoek voldoet aan de volgende voorwaarden:

- 1° de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt;
- 2° gedurende de vijf voorafgaande jaren in het Rijk zijn hoofdverblijf hebben op basis van een regelmatige verblijfstitel;
- 3° geen bedreiging vormen voor de samenleving en geen blijk geven van vijandigheid tegenover de samenleving;
- 4° zijn integratiebereidheid kunnen bevestigen;
- 5° uitzonderlijke omstandigheden kunnen invoeren.

Verblijf in het buitenland kan met een wettelijk verblijf in België, waar ook de hoofdverblijfplaats geacht wordt te zijn, worden gelijkgesteld, wanneer de belanghebbende bewijst een werkelijke band met België te hebben bewaard. De Koning kan, op voordracht van de ministers die de Justitie en de Binnenlandse Zaken onder hun bevoegdheid hebben, de aard van deze band met België en de voorwaarden voor gelijkstelling van het verblijf in het buitenland met een wettelijk verblijf in België nader bepalen.

§ 2. Het verzoek tot naturalisatie wordt gericht aan de ambtenaar van de burgerlijke stand van de plaats waar de belanghebbende zijn hoofdverblijfplaats heeft of aan de Nationale commissie voor de nationaliteitsverkrijging of wordt overhandigd aan het hoofd van de Belgische diplomatieke zending of consulaire post van zijn verblijfplaats. De ambtenaar van de burgerlijke stand of het hoofd van de Belgische diplomatieke zending of consulaire post zendt de verklaring en alle aan hem overhandigde stukken onverwijld naar de Nationale commissie voor de Nationaliteitsverkrijging.

La signature est précédée de la mention suivante, écrite à la main par le demandeur: «Je déclare que je veux devenir citoyen belge et que j'observerai la Constitution, les lois du peuple belge et la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales».

Le Roi, sur la proposition des ministres qui ont la Justice et l'Intérieur dans leurs attributions, détermine les actes et justificatifs à joindre à la déclaration de nationalité ou à la déclaration d'option pour apporter la preuve que les conditions prévues au § 1er, 1° et 2°. L'intéressé peut joindre à sa déclaration tous les documents qu'il juge utiles pour la justifier.

Sans préjudice de tous les autres moyens, l'intéressé peut prouver sa volonté d'intégration aux conditions et de la manière prévues à l'article 12bis, § 5.

§ 3. Le ministère public et la Sûreté de l'État vérifient, à la demande de la Commission nationale de l'acquisition de la nationalité et aux conditions et de la manière prévues à l'article 21ter, § 2, si l'intéressé constitue une menace pour la société ou manifeste de l'hostilité à l'égard de celle-ci et l'Office des étrangers vérifie s'il satisfait aux conditions de résidence.

§ 4. La Chambre des représentants détermine, par voie de directives générales, les circonstances exceptionnelles qui peuvent être invoquées. Celles-ci concernent notamment la situation particulière dans laquelle peut se trouver l'intéressé et son attachement à la Belgique ou l'intérêt que l'octroi éventuel de la nationalité peut présenter pour la Belgique.

Avant d'arrêter ces directives générales, la Chambre des représentants demande aux ministres qui ont la Justice et l'Intérieur dans leurs attributions de donner leur avis à ce sujet. Ces directives sont publiées au Moniteur belge.

§ 5. La Chambre des représentants décide de l'octroi de la naturalisation de la manière prévue dans son règlement. L'acte de naturalisation, adopté par la Chambre des représentants et sanctionné par le Roi sur la proposition du ministre de la Justice, est publié au Moniteur belge. Cet acte sortira ses effets à compter du jour de cette publication.».

Het verzoek wordt door de aanvrager ondertekend. De handtekening wordt voorafgegaan door de volgende, door de aanvrager met de hand geschreven vermelding: «Ik verklaar Belgisch staatsburger te willen worden en de Grondwet, de wetten van het Belgische volk en het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden te zullen naleven».

De Koning bepaalt op voordracht van de ministers die de Justitie en de Binnenlandse Zaken onder hun bevoegdheid hebben, welke akten en stavingstukken bij het verzoek tot naturalisatie moeten worden gevoegd om te bewijzen dat voldaan is aan de voorwaarden van § 1, 1° en 2°. De belanghebbende kan alle documenten, die hij nuttig acht ter staving ervan, bij zijn verklaring voegen.

Onverminderd alle andere middelen kan de belanghebbende zijn integratiebereidheid bewijzen onder de voorwaarden en op de wijze zoals bepaald in artikel 12bis, § 5.

§ 3. Op verzoek van de Nationale commissie voor de nationaliteitsverkrijging en onder de voorwaarden en op de wijze bepaald in artikel 21ter, § 2, onderzoeken het openbaar ministerie en de dienst Veiligheid van de Staat of de belanghebbende een bedreiging vormt voor de samenleving of blijkt geeft van vijandigheid tegenover de samenleving en de Dienst Vreemdelingenzaken of hij voldoet aan de voorwaarden inzake verblijf.

§ 4. De Kamer van volksvertegenwoordigers bepaalt bij wijze van algemene richtlijnen welke uitzonderlijke omstandigheden kunnen ingeroepen worden. Deze hebben onder meer betrekking op de bijzondere situatie waarin de belanghebbende zich kan bevinden en zijn gehechtheid aan België bewijzen of het belang dat België kan hebben bij een eventuele verlening van de nationaliteit.

Alvorens deze algemene richtlijnen vast te stellen, verzoekt de Kamer van volksvertegenwoordigers de ministers die de Justitie en de Binnenlandse Zaken onder hun bevoegdheid hebben, hieromtrent een advies uit te brengen. Deze richtlijnen worden in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt.

§ 5. De Kamer van volksvertegenwoordigers beslist over het verlenen van de naturalisatie op de wijze bepaald in haar reglement. De akte van naturalisatie aangenomen door de Kamer van volksvertegenwoordigers en bekrachtigd door de Koning op voordracht van de minister van Justitie wordt bekend gemaakt in het Belgisch Staatsblad. Deze akte heeft uitwerking te rekenen van de dag van die bekendmaking.».

JUSTIFICATION

En vertu du nouvel article 19, peut entamer la procédure de naturalisation l'étranger qui remplit les conditions en matière d'option mais ne dispose pas d'un permis de séjour de durée illimitée et qui peut invoquer des circonstances exceptionnelles indiquant l'attachement durable du demandeur à la société belge, ou au cas où le demandeur revêt une importance particulière pour la société belge. Ces conditions sont déterminées à l'alinéa 1er du nouvel article 19. Il est prévu, à l'alinéa 2, que la résidence en pays étranger peut être assimilée à la résidence en Belgique, lorsque le déclarant prouve qu'il a conservé des attaches véritables avec la Belgique. Le Roi peut déterminer la nature de ces attaches.

Il est également prévu que la demande de naturalisation peut être faite de trois manières: elle peut être adressée à l'officier de l'état civil ou à la Commission nationale de l'acquisition de la nationalité ou elle peut être remise au chef de la mission diplomatique ou du poste consulaire de sa résidence.

La demande de naturalisation doit être signée par le demandeur et la signature doit être précédée de la mention suivante, écrite à la main par le demandeur: «Je déclare que je veux devenir citoyen belge et que j'observerai la Constitution, les lois du peuple belge et la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales».

Le Roi, sur la proposition des ministres qui ont la Justice et l'Intérieur dans leurs attributions, détermine les actes et justificatifs à joindre à la demande de naturalisation pour apporter la preuve qu'il est satisfait aux conditions prévues au §1er. L'intéressé peut joindre à sa déclaration tous les documents qu'il juge utiles pour la justifier.

La volonté d'intégration se manifeste par la connaissance suffisante d'une des langues nationales ou par les efforts consentis pour l'apprendre. Sans préjudice de tous les autres moyens, l'intéressé peut prouver sa volonté d'intégration aux conditions et de la manière prévues dans la procédure d'option.

La Chambre des représentants peut préciser, dans des directives générales, publiées au *Moniteur belge*, quelles sont les circonstances exceptionnelles dont il est question au § 1er. Il est tenu compte, en la matière, de la situation particulière dans laquelle se trouve l'intéressé et de l'intérêt que l'éventuel octroi de la nationalité peut avoir pour la Belgique.

Étant donné que l'octroi de la nationalité à une personne qui ne dispose pas d'un permis de séjour de durée illimitée pourrait éventuellement influencer la politique d'immigration, il est proposé que, notamment, le ministre qui est compétent pour cette politique donne à la Chambre son avis à ce sujet.

Comme prévu au § 4, c'est la Chambre des représentants qui décide de l'octroi de la naturalisation et qui prévoit dans son règlement de quelle manière elle le fait. Après que l'acte

VERANTWOORDING

Krachtens het nieuwe artikel 19 komt voor de naturalisatieprocedure in aanmerking de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden inzake de nationaliteitskeuze maar niet beschikt over een verblijfsvergunning van onbepaalde duur en die uitzonderlijke omstandigheden kan invoeren die wijzen op de duurzame gehechtheid van de verzoeker aan de Belgische samenleving, of in geval verzoeker een bijzondere betekenis heeft voor de Belgische samenleving. In het eerste lid van het nieuwe artikel 19 worden deze voorwaarden bepaald. In het tweede lid wordt bepaald dat verblijf in het buitenland met verblijf in België kan worden gelijkgesteld wanneer de belanghebbende bewijst een werkelijke band met België te hebben bewaard. De Koning kan deze band nader bepalen.

Tevens wordt bepaald dat het verzoek tot naturalisatie op drie manieren kan gedaan worden: het kan gericht worden aan de ambtenaar van de burgerlijke stand of aan de Nationale commissie voor de nationaliteitsverkrijging of het kan worden overhandigd aan het hoofd van de diplomatieke zending of consulaire post van zijn verblijfplaats.

Het naturalisatieverzoek moet door de aanvrager worden ondertekend en de handtekening dient voorafgegaan te worden door de volgende, door de aanvrager met de hand geschreven vermelding: «Ik verklaar Belgisch staatsburger te willen worden en de Grondwet, de wetten van het Belgische volk en het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden te zullen naleven».

De Koning bepaalt op voordracht van de ministers die de Justitie en de Binnenlandse Zaken onder hun bevoegdheid hebben welke akten en stavingstukken bij het verzoek tot naturalisatie moeten worden gevoegd om te bewijzen dat voldaan is aan de voorwaarden in § 1. De belanghebbende kan alle documenten, die hij nuttig acht ter staving ervan, bij zijn verklaring voegen.

De integratiebereidheid heeft zoals bij de nationaliteitskeuze betrekking op een voldoende kennis van één van de landstalen of voldoende inspanningen doen om deze te leren. Onverminderd alle andere middelen kan de belanghebbende zijn integratiebereidheid bewijzen onder de voorwaarden en op de wijze zoals bepaald in de procedure van nationaliteitskeuze.

Verder wordt aan de Kamer van volksvertegenwoordigers de mogelijkheid geboden om de uitzonderlijke omstandigheden waarvan sprake in de eerste paragraaf te verduidelijken in algemene richtlijnen, die in het *Belgisch Staatsblad* worden bekendgemaakt.

Hierbij wordt rekening gehouden met de bijzondere situatie waarin de belanghebbende zich bevindt en met het belang dat België kan hebben bij een eventuele verlening van de nationaliteit. Omdat het verlenen van de nationaliteit aan iemand die niet over een verblijfsvergunning van onbepaalde duur beschikt mogelijkerwijze het migratiebeleid kan beïnvloeden, wordt voorgesteld dat onder andere de minister die voor dit beleid bevoegd is, de Kamer hieromtrent adviseert.

Zoals bepaald in de vierde paragraaf is het de Kamer van volksvertegenwoordigers die beslist over het verlenen van de nationaliteit en in haar reglement bepaalt op welke wijze ze dit

de naturalisation a été adopté par la Chambre, il est sanctionné par le Roi et publié au *Moniteur belge* sur la proposition du ministre de la Justice.

N° 12 DE MME VAN DER AUWERA ET M. VANDEURZEN

Art. 387

Remplacer cet article par la disposition suivante:

«Art. 387. — À l'article 23 du même Code, modifié par la loi du 13 juin 1991, sont apportées les modifications suivantes:

a) le § 1er est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 23. — § 1er. Les Belges qui ne tiennent pas leur nationalité d'un auteur qui était belge au jour de leur naissance et les Belges qui n'ont pas obtenu leur nationalité en vertu de l'article 11 peuvent être déchus de la nationalité belge:

1° s'ils ont acquis celle-ci au moyen d'une fausse déclaration, par dol ou en omettant de mentionner tout fait quelconque présentant un intérêt pour l'obtention de cette nationalité;

2° s'ils manquent gravement à leurs devoirs de citoyens belge»;

b) au § 3, les mots «la cour d'appel» et «la cour d'appel de Bruxelles» sont remplacés respectivement par les mots «le tribunal de première instance» et «le tribunal de première instance de Bruxelles».

c) au § 4, les mots «premier président», «conseiller» et «la cour» sont remplacés respectivement par les mots «président», «juge» et «le tribunal».

d) au § 5, alinéa 1er, les mots «l'arrêt» sont remplacés par les mots «le jugement».

e) au § 5, alinéa 3, les mots «l'arrêt», «conseiller» et «premier président» sont remplacés respectivement par les mots «le jugement», «juge» et «président».

f) au § 6, les mots «la cour d'appel» sont remplacés par les mots «le juge».

g) au § 8, alinéas 1er et 2, les mots «l'arrêt» sont chaque fois remplacés par les mots «le jugement ou l'arrêt».

doet. Nadat de akte van naturalisatie door de Kamer is aangenomen wordt ze bekrachtigd door de Koning en op voordracht van de minister van Justitie in het *Belgisch Staatsblad* bekendgemaakt.

Nr. 12 VAN MEVROUW VAN DER AUWERA EN DE HEER VANDEURZEN

Art. 387

Dit artikel vervangen als volgt:

«Art. 387. — In artikel 23 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 13 juni 1991, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) § 1 wordt vervangen als volgt:

«Art. 23. — § 1. De Belgen die hun nationaliteit niet hebben verkregen van een ouder die Belg was op de dag van hun geboorte en de Belgen wier nationaliteit niet werd toegekend op basis van artikel 11 kunnen van de Belgische nationaliteit vervallen verklaard worden:

1° indien zij deze hebben verkregen op basis van een valse verklaring of bedrog, of op het verzwijgen van enig voor de verkrijging relevant feit;

2° indien zij ernstig tekortkomen aan hun verplichtingen als Belgisch burger.»;

b) in § 3 worden de woorden «het hof van beroep» en de woorden «het hof van beroep te Brussel» vervangen door respectievelijk de woorden «de rechtbank van eerste aanleg» en de woorden «de rechtbank van eerste aanleg te Brussel»;

c) in § 4 worden de woorden «eerste voorzitter», «raadsheer» en «het hof» vervangen door respectievelijk de woorden «voorzitter», «rechter» en «de rechtbank»;

d) in § 5, eerste lid, wordt het woord «arrest» vervangen door het woord «vonnis»;

e) in § 5, derde lid, worden de woorden «arrest», «raadsheer» en «eerste voorzitter» vervangen door respectievelijk de woorden «vonnis», «rechter» en «voorzitter»;

f) in § 6 worden de woorden «het hof van beroep» vervangen door de woorden «de rechter»;

g) in § 8, eerste en tweede lid, wordt het woord «arrest» telkens vervangen door de woorden «vonnis of arrest».

h) le § 9 est complété par la phrase suivante:

«Dans le cas visé au § 1er, 1°, l'action en déchéance se prescrit par neuf ans à compter de l'obtention de la nationalité belge par l'intéressé».

JUSTIFICATION

Le présent amendement introduit de nouvelles dispositions relatives à la déchéance de la nationalité belge. À l'heure actuelle, il s'avère particulièrement difficile, sinon impossible, de déchoir de leur nationalité, sur la base de l'article 23 du Code de la nationalité belge, les Belges qui ont acquis la nationalité belge de manière frauduleuse (faux documents, ...) ou sur la base de déclarations inexactes. L'article proposé ne viole pas le principe d'égalité, étant donné que les immigrés qui ont acquis la nationalité belge par option, par déclaration ou par naturalisation ont accompli un acte qui présume de leur volonté d'intégration. Cet article apporte également un certain nombre de modifications à la procédure judiciaire en matière de déchéance. D'après cet article, l'action en déchéance est introduite devant le tribunal de première instance.

L'article 387 proposé par la ministre maintient la procédure devant la cour d'appel. Le présent amendement remplace cette procédure très lourde par une procédure devant le tribunal de première instance.

L'article 387 proposé dispose également que la déchéance ne peut intervenir que durant une période de 5 ans à compter de l'acquisition de la nationalité. Or, la déclaration fondée sur la possession d'état (article 17 du Code de la nationalité belge) ne peut être faite qu'à l'expiration d'un délai de 10 ans. Il y a donc lieu de porter à 9 ans le délai pendant lequel une personne peut être déchue de sa nationalité.

h) § 9 wordt aangevuld met de volgende zin:

«In het geval bedoeld in § 1, 1°, verjaart de vordering tot vervallenverklaring na verloop van 9 jaar te rekenen vanaf de datum van het bekomen van de Belgische nationaliteit door de betrokkene.».

VERANTWOORDING

Dit amendement introduceert nieuwe bepalingen voor het vervallen verklaren van de Belgische nationaliteit. Thans blijkt het bijzonder moeilijk, zonet onmogelijk te zijn om op basis van artikel 23 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit Belgen van hun nationaliteit vervallen te verklaren indien zij de nationaliteit op frauduleuze wijze (valse documenten, ...) of op basis van onjuiste verklaringen hebben verkregen. Het voorgestelde artikel houdt geen schending in van het gelijkheidsbeginsel aangezien de vreemdelingen de Belgische nationaliteit hebben verkregen door nationaliteitskeuze, nationaliteitsverklaring of door naturalisatie en daarbij een handeling hebben gesteld waarbij hun wil tot integratie wordt verondersteld aanwezig te zijn. Aan dit artikel worden ook een aantal wijzigingen in de gerechtelijke procedure bij een vervallenverklaring gekoppeld. De vordering tot vervallenverklaring wordt volgens dit artikel ingesteld voor de rechtbank van eerste aanleg.

Het door de minister voorgestelde artikel 387 behoudt de procedure voor het Hof van Beroep wat een zeer zware procedure is. Ons amendement vervangt deze procedure door een procedure voor de rechtbank van eerste aanleg.

Tevens bepaalt het voorgestelde 387 dat de nationaliteit slechts kan ontnomen worden gedurende een periode van 5 jaar na het bekomen ervan. Nochtans kan men pas na 10 jaar via bezit van staat een verklaring afleggen (artikel 17 WBN). Daarom is het aangewezen de termijn binnen dewelke de nationaliteit kan ontnomen worden uit te breiden tot 9 jaar.